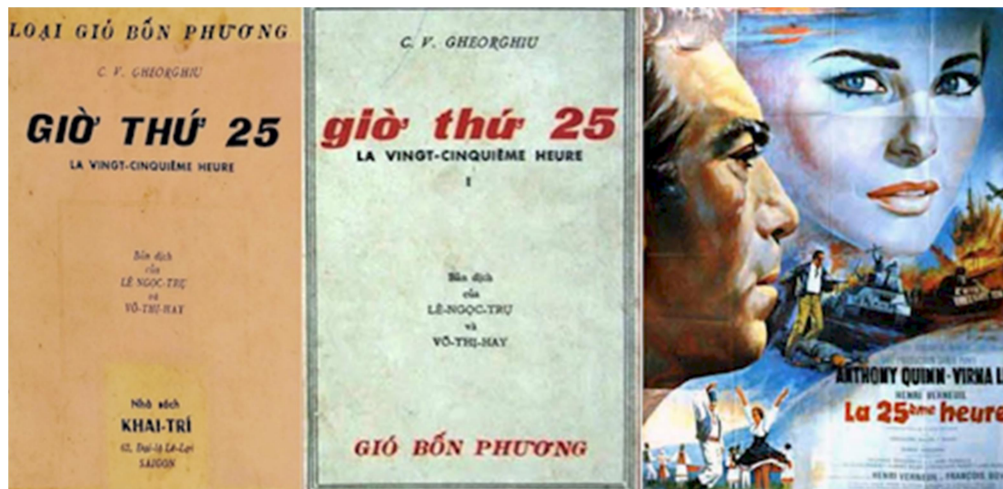

GIỜ THỨ 25... GIỜ GIỮA TỬ SINH

Lời Ngỏ: Về tên gọi nước Nga kể thời thời Sa Hoàng trở về trước. Liên Xô hay Liên Bang Xô Viết từ năm 1922 đến cuối năm 1991. Trong tác phẩm Giờ Thứ 25 của nhà văn Virgil Gheorghiu trong giai đoạn Đệ Nhị Thế Chiến (1939–1945) và những năm sau đó nhưng trong bản dịch và các bài viết ghi là Nga... Nay ghi lại là Liên Xô mới chính xác thời điểm.

Kể từ khi Putin xua quân xâm lược Ukraine ngày 24/2/2022, những vùng đất quân Nga xâm chiếm đã xảy ra những thảm cảnh vô cùng bi đát như cướp của, hãm hiếp phụ nữ rất man rợ! Những hình ảnh đó được loan tải trên hệ thống truyền thông, hầu hết các quốc gia trên thế giới lên án sự tàn ác, vô luân của quân Nga. Nhân đây, đề cập đến tác phẩm Giờ Thứ 25, cách đây hơn bảy thập niên, nhà văn Virgil Gheorghiu đã mô tả thú tính xác thịt của bọn quân xâm lược hãm hiếp phụ nữ thời đó và hiện nay man rợ như nhau. –VTrD

Bài thơ Trong Trại Cải Tạo của Mai Trung Tĩnh ở trại tù Long Khánh năm 1976:

“... Đêm là đêm của thở dài
Ngày là ngày của kềm gai thân tù
Tàu đi rồi bỏ ta ư?
Đời ta chắc sẽ như ‘Giờ 25’
Thân tàn qua các trại giam
Thương chàng Mô-rít lắm than thán ngày”

(Nhà thơ chú thích: Moritz là nhân vật trong tác phẩm Giờ Thứ 25 của nhà văn Virgil Gheorghiu).

Tựa đề tác phẩm “**Giờ Thứ 25**” thoát đầu nghe rất khó hiểu nhưng tác phẩm này đã ảnh hưởng đến nỗi từ danh từ riêng thành danh từ chung khi gọi “giờ thứ 25” để đề cập giờ của tử sinh, thời khắc từ cái chết cận kề đến sự sống.

Trong đơn vị thời gian với quy trình theo chu kỳ được tính từ thiên niên kỷ (1000 năm) đến giây (1 giây có 1000 mili giây). Một ngày có 24 giờ là quy ước thời gian, kéo dài từ nửa đêm trước đến nửa đêm sau (00:00 giờ đến 23 giờ 59). Sau này, ngoài thời gian vật lý, có thời gian tâm lý theo tâm trạng, suy nghĩ của mỗi người tùy theo hoàn cảnh. Giờ thứ 25 không ở trong thời gian vật lý và thời gian tâm lý.

Trước khi đề cập tác phẩm nhà văn Virgil Gheorghiu, ngược dòng thời gian, nhắc đến vài dòng lịch sử đất nước của nhà văn Gheorghiu vào thập niên bốn mươi.

Lỗ Ma Ni (Rumani, Rumania, Roumania) ở vị trí Đông Nam Châu Âu, với diện tích khoảng 240,000km². Bắc và Đông Bắc giáp với Ukraine và Moldova, Tây Bắc giáp với Hungary, Tây Nam giáp với Serbia, Nam giáp với Bungary, Đông giáp với Biển Đen.

Đất nước này có lịch sử lâu đời từ thời lập quốc Vương Quốc Dacia vào thế kỷ thứ V trước công nguyên nhưng đất nước này không được may mắn, gặp nhiều bất hạnh kéo dài bởi sự xâm lăng nên bị phân chia ra nhiều phần. Đến thế kỷ XIII, đế quốc Ottoman hình thành, xâm chiếm lãnh thổ các nước Đông Âu và đến thế kỷ XVI, triều đình Ottoman thống trị, đàn áp người dân trên lãnh thổ này... Sau đó đế quốc Nga và đến đế quốc Áo – Hung cai trị với chính sách tàn ác.

Năm 1877, chiến tranh Nga – Thổ bùng nổ, Rumani chớp thời cơ tuyên bố độc lập nhưng vẫn ở trong giai đoạn mong manh. Trong Đệ Nhất Thế Chiến (1914–1918), ban đầu Rumani trung lập nhưng sau đó quyết định tham gia phe Đồng Minh (8/1916). Tháng 11 năm 1918, chấm dứt cuộc chiến 4 năm đẫm máu, Rumani tuyên bố độc lập ngày 1 tháng 12 năm 1918, Ngày Quốc khánh – ngày thống nhất 3 miền của dân tộc Rumani được chọn là Ngày Quốc Khánh.

Đệ Nhị Thế Chiến bùng nổ, thời kỳ đầu chính quyền Antonescu của Rumani ủng hộ phe Phát-xít nhưng vào giai đoạn cuối của cuộc chiến, chính quyền Antonescu bị lật đổ, Rumani nghiêng về phe Đồng Minh. Đệ Nhị Thế Chiến xảy ra do phe trục Trục (Phát-xít Ý, Đức, Nhật) tấn công các nước từ Tây sang Đông.

Những quốc gia thuộc phe Đồng Minh hầu hết các nước ở Âu Châu, trong đó có Liên Xô, Canada, Hoa Kỳ (trong thế trung lập)... Sau khi Nhật oanh tạc Trân Châu Cảng (7/12/1941), Hoa Kỳ tham chiến cùng với phe Đồng Minh... (Từ trước đến nay, HK chưa bị nước nào tấn công nhưng khi bị tấn công vào lãnh thổ thì bằng mọi giá trả đũa đến cùng).

Trong những năm đầu của cuộc chiến, Liên Xô bị Đức tấn công nên bị kiệt quệ. Kinh tế lâm vào hoàn cảnh khó khăn, Hồng Quân LX thiếu vũ khí, đạn dược, phi cơ, xe tăng... để có khả năng chống cự.

Trước tình cảnh bi đát đó, Hoa Kỳ cứu nguy cho chế độ Cộng sản LX vì mối hiểm nguy của phát xít nên HK đành chọn giải pháp này.

Tổng Thống Mỹ Roosevelt ký thỏa thuận Lend–Lease vào ngày 11 tháng 3 năm 1941. Tổng giá trị của chương trình Lend–Lease là 50.1 tỷ đô la cho các nước đang lâm chiến ở Âu Châu (tương đương với khoảng 600 tỷ đô la năm 2023). Liên Xô nhận 3.2 tỷ đô la (khoảng 40 tỷ đô la hiện nay). Nhờ khoản viện trợ quân sự này, Quân Đội Liên Xô được trang bị thêm vũ khí, đạn dược, hàng trăm nghìn xe vận chuyển do Mỹ sản xuất, đến năm 1945, gần một phần ba số xe vận chuyển của Hồng Quân là do Mỹ chế tạo. Không Quân Liên Xô đã nhận được 18,200 phi cơ. Hồng Quân LX cũng sử dụng khoảng 7,000 xe tăng Mỹ viện trợ qua chương trình Lend–Lease (cộng với hơn 5,000 xe tăng Anh)... Ngoài ra với nguồn tài trợ dồi dào về nông sản, lương thực, thực phẩm mà trong chiến tranh, Liên Xô đã mất nhiều cơ sở nông nghiệp; gia súc, trang trại chăn nuôi bị Đức chiếm đóng, phá hủy toàn bộ.

Chương trình Lend–Lease của Hoa Kỳ tạo cơ hội, điều kiện cho Liên Xô phản công, giải tỏa các vùng bị chiếm đóng, và cuối cùng mặt trận miền Đông (Âu Châu) Liên Xô mới có đủ thực lực để phản công với quân Đức.

Ngày 6/8/1945, pháo đài bay B–29 thả bom nguyên tử xuống Hiroshima, ngày 9/8/1945, thả xuống Nagasaki, ngày 15/8/1945, Nhật Hoàng Hirohito tuyên bố đầu hàng quân Đồng Minh. Thống Tướng HK Douglas MacArthur chấp nhận tuyên bố chính thức đầu hàng của Nhật Bản trên chiến hạm Missouri vào ngày 2/9/1945. Mặt trận miền Đông chấm dứt.

Hè năm 1944, Hoa Kỳ, Anh và các nước Đồng Minh mở mặt trận ở Tây Âu bằng cuộc đổ bộ tại Normandie và tiến vào giải phóng Pháp, Bỉ, Hà Lan... chuẩn bị tấn công Đức. Trận chiến Normandie, 6/6/1944 (D–Day). Chỉ trong một ngày này, về phía Hoa Kỳ có khoảng ba mươi ngàn chiến binh tử trận và khoảng một trăm ngàn người bị thương hoặc mất tích. Nhờ sự tham chiến của HK trong trận Normandie mới đánh bật được quân Đức nên mới lật ngược thế cờ.

Mùa Xuân năm 1945, Liên Xô tấn công Đức. Ngày 9/5/1945, nước Đức ký văn bản đầu hàng không điều kiện.

Ngày 23/8/1944, Hồng Quân Liên Xô tiến chiếm Rumani. Ngày 30/12/1947, Liên Xô thiết lập chế độ XHCN ở Rumani.

Hậu quả tai hại khi kết thúc Đệ Nhị Thế Chiến mà các quốc gia Đồng Minh “trao” cho Liên Xô thôn tính 9 nước Đông Âu dưới chế độ Cộng sản (trong đó có một nửa của Đức và một nửa thành phố Bá Linh với Bức Tường Ô Nhục)! Dưới sự thống trị của Stalin ở Liên Xô, lịch sử đã ghi lại với các tên gọi: Diệt chủng (Genocide), Thanh trừng chính trị (Politicide), Giết người thăm sát (Democide), Tội ác chống lại nhân loại (Crime against

humanity), Thanh trừng giai cấp (Classicide), Khủng bố (Terror), Giết người hàng loạt (Mass killings), Thảm Họa Cộng sản (Communist Holocaust hay Red Holocaust)... hàng trăm triệu người bị lao tù khổ sai, giết chết rất thảm khốc! Năm 1957, nhà văn Gheorghiu viết *Les Sacrifices du Danube* (Những Kẻ Hy Sinh Vùng Sông Danube), nói lên nỗi cay đắng uất hận của những nước Đông Âu trong vùng Danube như Hung Gia Lợi, Nam Tư, Lỗ Ma Ni, Tiệp Khắc, Bảo Gia Lợi... đã bị Đồng Minh Tây Phương, Hoa Kỳ nhường cho Liên Xô chiếm đóng năm 1944, 1945 khiến cho trên 150 triệu người đã bị tan gia bại sản, trở thành nô lệ, làm thân trâu ngựa cho Liên Xô vô cùng tàn bạo...

Năm 1960 Gheorghiu viết quyển *La Cravache* (Chiếc Roi Ngựa), trong đó ghi lại ngày 23/8/1944, ngày đen tối dài nhất của lịch sử Rumani khi xích sắt của xe tăng Liên Xô tràn qua nghiền nát quê hương ông với biết bao tội ác dã man ghê rợn. Người dân Rumani không thể nào quên lịch sử đất nước chìm trong địa ngục, hoang tàn vì cướp bóc, bắn giết, hãm hiếp man rợ... của quân xâm lược diễn ra khắp nơi khởi đầu cho 46 năm nô lệ của người dân Rumani (1944–1990).

*

Nhà văn Gheorghiu (1916–1992) sinh tại Moldavie, Bắc Rumani mất ngày 22/6/1992 tại Paris. Ông học trung học từ 1928–1936, sau đó học thần học và triết học tại đại học Bucharest và Heidelberg, Đức, năm 1939 lấy vợ là nữ sĩ, năm 1942, 1943 hai vợ chồng phục vụ tại Bộ Ngoại Giao Rumani ở Zagred, xứ Croatia, phía Bắc Nam Tư.

Khi Liên Xô xâm chiếm Rumani ngày 23/8/1944, Gheorghiu và vợ lưu vong. Đệ Nhị Thế Chiến kết thúc, ông và vợ là dân Rumani nên bị người Mỹ giam giữ năm 1945 mỗi người một nơi lý do kẻ thù của Liên Xô cũng là kẻ địch của Mỹ (vì Mỹ và Liên Xô là đồng minh).

Năm 1947 mới được thả ra, hai vợ chồng đoàn tụ tại Heidelberg, Đức. Không thể sống tại Đức, vợ chồng ông đi bộ sang Pháp. Trong thời gian ở tù ông viết cuốn “Ora 25” bằng tiếng Lỗ Ma Ni, năm 1949 cho dịch ra tiếng Pháp lấy tên *La Vingtième–Cinquième Heure* (Giờ Thứ Hai Mươi Lăm) xuất bản tại Paris, dày khoảng 460 trang, được nhà văn, triết gia Gabriel Marcel viết tựa giới thiệu và nổi tiếng ngay. Sau đó dịch ra tiếng Anh: *The Twenty–Fifth Hour* và với nhiều ngôn ngữ khác. Tác phẩm này không được xuất bản ở Romani cho đến năm 1990 khi Liên Xô và các nước Cộng sản Đông Âu sụp đổ (*Ora 25* xuất bản lần đầu ở Rumani bởi Editura Omegapres, Bucharest, 1991).

Tác phẩm này, Gheorghiu viết trong thời gian bị giam cầm, là một trong những tác phẩm nổi tiếng nhất giữa thế kỷ XX. Toàn bộ tác phẩm qua những mẫu đối thoại thay vì mô tả. Và chính những lời đối thoại mới diễn tả hết suy nghĩ, tâm trạng, thân phận của các nhân vật trong tác phẩm.

Tại miền Nam VN, bản dịch Giờ Thứ 25 của Lê Ngọc Trụ và Võ Thị Hay (Gió Bốn Phương – Khai Trí ấn hành năm 1967) theo bản dịch La Vingt–Cinquième Heure của Monique Saint–Côme.

Tác phẩm La Vingt–Cinquième Heure bán chạy nhất Châu Âu, ngay vài tuần lễ đầu đã bán được hơn nửa triệu cuốn, đã được dịch ra hầu hết các thứ tiếng trên thế giới.

Bản dịch Giờ Thứ 25 xuất hiện trong thời binh đao khói lửa ở miền Nam VN và hiểm họa của đất nước nên độc giả tìm đọc và suy ngẫm trước cuộc chiến thảm khốc.

Năm 1967, La Vingt–Cinquième Heure được quay thành phim, nhà sản xuất Ý Carlo Ponti và đạo diễn Pháp Henri Verneuil thực hiện, hãng MGM phát hành. Tài tử nổi tiếng Mỹ gốc Mễ Anthony Quinn đóng vai Moritz, Virna Lisi vai Suzanna, Liam Redmond vai mục sư Koruga, Serge Reggiani vai Traian... Cuốn phim này được chiếu các rạp ciné ở miền Nam VN, thu hút khán giả cho đến lần chiếu cuối cùng.

Sau trận chiến ở Normandie, quân Đức thảm bại, ngày 23/8/1944, Hồng Quân Liên Xô mới có cơ hội phản công với chiến xa và bộ binh Nga vượt biên giới chiếm Rumani. Bản chất bạo tàn của Hồng Quân LX, dân làng Fantana (Chương I của tác phẩm) hốt hoảng ghê sợ bọn ngoại xâm vô cùng tàn ác, nhiều người trốn vào rừng kháng chiến không đề giặc bắt. Quân Liên Xô thả tù và dùng bọn tay sai thân Cộng sản lập tòa án nhân dân xử tử hình mục sư Koruga, trưởng đồn an ninh, và tám người nhà giàu... Tiếp theo sau chân Hồng Quân là những chuyện kinh hoàng: đàn bà bị hãm hiếp, đàn ông bị đánh đập ngoài đường phố, ngoài chợ... cướp bóc bắn giết ngay giữa ban ngày y như quân Hung Nô Mông Cổ từ châu Á tràn sang làm cỏ châu Âu từ những thế kỷ xa xưa. Như đã đề cập ở trên, hậu quả không thể nào lường khi Liên Xô có dịp chiếm đóng các nước Đông Âu và trở thành cường quốc quân sự thứ hai trên thế giới đã đe dọa EU, NATO... cho đến khi Liên Xô và các nước Đông Âu sụp đổ.

Thế rồi nước Nga dưới ách cai trị độc tài của Putin lại theo vết xe cũ, Nga xâm chiếm bán đảo Crimée của Ukraine năm 2014, thế giới bất lực nên thừa thắng xông lên, tháng 2/2022 đem đạo quân hùng hậu xâm lăng Ukraine, gây ra cuộc chiến tàn khốc, phá nát đất nước Hoa Hướng Dương chìm trong biển lửa! Quân Nga với bản chất tàn ác, man rợ như thời Liên Xô, đã và đang mang tội diệt chủng, bất chấp sự lên án của Liên Hiệp Quốc và nhiều quốc gia trên thế giới.

Trong quá khứ, trước thảm họa tàn ác do Hồng Quân gây ra, người dân chạy bán sống bán chết, họ liều mình thoát thân để sang phía Mỹ, phía Anh hay Pháp. Hàng vạn người đã bỏ thân trên những đoạn đường vượt thoát dưới bom đạn của Hồng Quân! Thì nay, hàng triệu người dân Ukraine cũng lâm vào tình cảnh như vậy, đành bỏ nước ra đi!

Tác phẩm Giờ Thứ 25, gồm 5 chương chính, phần phụ và đoạn kết. Trong tác phẩm này, nhà văn Gheorghiu chỉ ghi nơi chốn xảy ra, không ghi rõ thời điểm nên sau này, có các bài

viết về tác phẩm Giò Thứ 25 chỉ nêu ra giai đoạn trong Đệ Nhị Thế Chiến. Dựa vào tác phẩm Gheorghiu viết năm 1948, ngược dòng thời gian, nhân vật Moritz đã trải qua 13 năm lao tù thì thời điểm bắt đầu vào khoảng năm 1935. Năm 1934 Hitler cầm quyền nước Đức, lập nên Đức Quốc Xã đàn áp, sát hại dân Do Thái. Rumani và Hungary lúc đó lệ thuộc Đức, khi Moritz bị ghi nhầm gốc Do Thái nên bị phân biệt chủng tộc dẫn đến vòng lao lý... Rồi đến khi Đệ Nhị Thế Chiến xảy ra, Moritz bị cưỡng ép phục vụ trong quân đội của Phát-xít Đức nên lúc Liên Xô chiếm Đức thì Moritz bị liệt kê trong thành phần diệt chủng và lần thứ hai bị kết tội. Trong chiến tranh xảy ra biết bao oan trái, nghịch cảnh cho thân phận làm người, và trường hợp của Moritz là nạn nhân bất hạnh đó. Tác phẩm này, nhà văn Gheorghiu cũng là nạn nhân của thời thế nên dựng nên câu chuyện thấp thoáng qua hình ảnh của Moritz.

Chương I khởi đầu ở làng Fantana ở Rumani. Ngôi làng Fantana hiền hòa xứ, Johann Moritz, chàng nông dân chất phác có người yêu Suzanna, con gái địa chủ giàu có, không được cha chấp nhận cuộc hôn nhân nàng đã trốn theo Moritz. Moritz nhờ Traian, văn sĩ, nhà ngoại giao, con mục sư Koruga giúp đỡ tiền bạc đã mua đất, làm nhà xây tổ ấm gia đình, có hai con.

Traian, con trai của Linh Mục Koruga, người đã thuê Moritz tại ngôi làng ở Rumani của họ, là nhà văn và nhà ngoại giao. Traian có lần thực tập đầu tiên khi bị người Nam Tư bắt giam. Eleonora, gốc Do Thái kết hôn với Traian để có chỗ tựa vì chàng người Rumani nhưng tai họa giáng xuống chàng. Trong khi bị giam cầm, Traian, bị tra tấn dã man nên lên án sự vô nhân đạo với những phe nhóm trong chiến tranh. Traian đang viết dang dở cuốn sách mang tên Giò Thứ 25, về Johann Moritz và những hệ lụy xảy ra trong chiến tranh... Traian bị tù trong trại giam của Mỹ-Ba Lan. Trại giam nằm giữa cánh đồng hoang vu, chứa khoảng mười lăm ngàn người, Traian gặp lại Moritz nơi này. Traian bị giam trong lao tù, anh tuyệt thực phản đối, họ đưa vào nhà thương điên. Khi được thả ra khỏi nhà thương điên, Traian đi ra cổng chính, đến hàng rào kẽm gai. Lính gác bắn hai phát súng, phát thứ hai khiến Traian ngã gục. Anh đã tự ý đi tìm cái chết. Và, họ dàn dựng cho rằng Traian tự sát. Đó là tựa đề cuốn sách của Gheorghiu trong ý nghĩ của Traian.

Nhân vật chính Moritz, nông dân Rumani chân chất, trong lúc tao loạn trốn sang Hungary, chính quyền Hungary “bán” sang Đức và bước qua một ngã rẽ bất ngờ khi Đại tá người Đức quả quyết Moritz thuộc giống thuần chủng Aryan, “giống dân anh hùng của Đức”. Khi Moritz bị lao tù thì quy kết là giống dân Do Thái rồi khi “bán” cho Đức thì thuộc thành phần Đức Quốc Xã... Những đoạn đường chông gai, oái oăm đó đã đẩy Moritz cam chịu 13 năm trong vòng lao lý, bị đầy ải cả trăm trại giam từ nước này đến nước khác...

Cuộc tình Moritz và Suzanna đang êm thấm thì sóng gió nổi lên. Lợi dụng lúc tranh tối tranh sáng, tên trưởng đồn cảnh sát (hiến binh) làng Fantana mê cô vợ trẻ Suzanna bèn giở thủ đoạn làm giấy đưa Moritz đi đào kênh phòng thủ để hấn ở nhà dụ dỗ nàng. Lúc

đầu, anh ta được gắn thẻ là “Jacob Moritz”, một người Do Thái. Sau đó, anh ta và những người bạn tù Do Thái trốn thoát đến Hungary, nơi anh ta bị giam giữ như người dân của nước kẻ thù.

Họa vô đơn chí, Moritz ở trại tập trung, bởi ghi nhầm anh là gốc Do Thái, thế là không còn hy vọng ngày về. Ở nhà Suzanna bị ép buộc phải làm giấy ly dị để giữ căn nhà, nàng vẫn chờ đợi Moritz. Lúc đầu Suzanna không thể chấp nhận nhưng lâm vào tình thế khó xử nên đành ký vào giấy ly dị! Trong tác phẩm này, qua các mâu thuẫn thoái của các nhân vật đều ép buộc Moritz là dân Do Thái.

Bốn ngày sau khi Traian chết, Moritz nhận được thư Suzanna gửi qua Hồng Thập Tự. Trong thư Suzanna kể hết bao nỗi thống khổ, nhục nhã phải cam chịu. Khi Hồng Quân Liên Xô xâm chiếm Rumani. Hình ảnh đó, nàng Suzanna kể, “Khi quân Liên Xô đến chúng bắn mục sư Koruga và mấy người khác, em và mẹ anh đã lôi mục sư ra đường, ngài chưa chết, em và mẹ đã giao cho đoàn xe nhà binh Đức chở ngài đi. Hôm sau mẹ bị bọn tay sai bắn chết vì cứu mục sư, em phải dẫn con trốn khỏi làng sợ chúng giết, em chạy xa đến tận nước Đức. Hồng Quân bắt được em... bốn ngày sau em bị bệnh thì một bọn lính tông cửa vào nhà tìm đàn bà con gái, chúng bắt em và cô con ông chủ nhà mới mười bốn tuổi, chúng bắt tụi em uống rượu và cưỡng hiếp chúng em cho đến sáng!

Suzanna ngất xỉu khi tỉnh dậy thì các con than khóc, đêm sau bọn lính trở lại hãm hiếp. Suzanna trốn xuống hầm nhưng chúng cũng tìm được và lại làm chuyện tồi bại như mọi khi, hai tuần liên tiếp dù trốn ngoài vườn, bên những nhà lân cận chúng cũng đều tìm được và cưỡng hiếp trước mắt các con. Suzanna định tự tử cho xong nhưng nghĩ tới các con, nếu chết chúng sẽ bơ vơ xú lạ nên bỏ ý định quyên sinh nhưng khi ấy tự coi như đã chết rồi.”

Suzanna chạy trốn về vùng chiếm đóng của quân Anh hay Mỹ nhưng dọc đường Hồng Quân bắt được nhiều lần, hãm hiếp trước mắt trẻ con, đàn bà con gái nào bị chúng bắt được đều chịu chung số phận. Trước khi vào được vùng do Anh kiểm soát bọn Hồng Quân giữ lại ba ngày và hãm hiếp suốt ngày đêm, lần chót Suzanna có thai với chúng nay đã năm tháng.

Bức thư của Suzanna viết cho người chồng như đề cập ở trên với tất cả nỗi lòng tan nát và “Anh có thể tha thứ cho em được không, mình còn nhìn nhận em là vợ nữa hay không? Em khóc ròng khi viết thư này và chờ tin anh...”. Đây là thảm cảnh quá đau lòng qua ngòi bút linh động của Gheorghiu, chỉ có những kẻ bất lương. Man rợ mới không rơi lệ.

Moritz uất hận cho kẻ xâm lược và coi Suzanna chỉ là nạn nhân bất hạnh như bao người khác dưới sự tàn bạo vô nhân tính của Hồng Quân Liên Xô.

Chuyện Hồng Quân Liên Xô hãm hiếp đàn bà dã man tại các nước Đông Âu nay cũng chẳng xa lạ gì, sáu năm trước đây, phim ảnh, sách báo đã tố cáo năm 1945 có tới hai triệu phụ nữ Đức bị Hồng Quân LX hãm hiếp nhưng bức thư của Suzanna vẫn gây xúc động hơn bao giờ hết, sau thế chiến nó đã khiến Tây phương vô cùng kinh ngạc, người ta không thể ngờ Hồng Quân mọi rợ dã man đến thế.

Gheorghiu thể hiện nỗi ám ảnh sâu xa của người Đông Âu với chế độ độc tài Liên Xô cũng như niềm cay đắng oán hận Hoa Kỳ, Tây phương đã “bán đứng” Đông Âu cho quỷ đỏ Liên Xô trong phe Đồng Minh để họ phải làm thân nô lệ cho Cộng sản gần nửa thế kỷ chiếm đóng, cai trị dưới bức màn sắt trong cơn ác mộng.

Moritz, Suzanna, Traian, Koruga... đều là những nạn nhân xảy ra trước và trong cuộc chiến phải cam chịu nhiều thống khổ, bất hạnh, oan khiên đày đọa vô cơ chụp lên thân phận làm người giữa bóng đêm.

Trong nỗi tuyệt vọng đó, đoạn cuối của Giờ Thứ 25, nhà văn Virgil Gheorghiu mô tả cảnh đoàn tụ gia đình của Moritz:

“Rốt cuộc, rồi Moritz cũng được ra khỏi trại giam. Anh đã vắng mặt mười ba năm trường. Trong khoảng thời gian ấy, anh bị giam cầm trong hàng trăm trại giam của nhiều quốc gia. Hiện giờ anh đã tìm được vợ con.

Lúc ấy đã mười giờ tối. Đêm sum họp đầu tiên. Moritz ăn xong, ngồi chống tay trên bàn, ngó con cái.

Petre, thằng con trai đầu lòng, được mười lăm tuổi rồi. Moritz ngó nó một hồi lâu. Anh giục mắt để chắc ý rằng anh không chiêm bao. Và anh không thể làm sao tưởng được nó là con trai anh. Thằng Petre mặc bộ đồ Mỹ, vải xanh; nó hút thuốc và cũng có cặp mắt giống cha.

Thằng Petre cũng vậy, nó không làm sao tin được người đàn ông ốm yếu, tóc hoa râm, ngồi trước mặt nó, mà từ trước đến giờ nó không hề thấy, lại là cha đẻ nó...

Moritz ngó qua thằng Nicolae, đứa con gái thứ của anh. Nó giống Suzanna, cũng trắng hồng và có cặp mắt dịu dàng như nhung.

Moritz ngó tới đứa thứ ba, lên bốn tuổi. Nó không thuộc con anh. Suzanna có thai nó với quân lính Liên Xô. Song Moritz đã tha thứ cho nàng, vì không phải lỗi nơi nàng...”

Suzanna vẫn ám ảnh với mặc cảm tội lỗi, nàng không dám nhìn cặp mắt Moritz, khi các con đã ngủ rồi, Suzanna ngược mắt ngó chồng, gặp lúc Moritz đang ngó nàng. Bốn mắt gặp nhau, quỵện lấy nhau hồi lâu, như không thể rời được...

“– Em cũng như lúc nào! Không thay đổi gì hết, vẫn còn là Suzanna của anh, như hồi trong vườn làng Fantana. Làm cách nào em giữ được nguyên vẹn như vậy?”

– Anh nói không đúng! Em già rồi. Chỉ có anh không thay đổi mà thôi.

Suzanna dang ra. Moritz ôm sát nàng lại:

– Em cũng dang ra như lúc xưa. Dường như không có mười ba năm xa cách chút nào!...

Suzanna nói:

– Anh thơm mùi cỏ làng Fantana quá! Anh còn giữ mùi cỏ mùi rơm ấy luôn... Em chỉ nhớ đến anh mà thôi. Em xin thề. Ngày đêm em nhớ đến anh luôn, với tất cả tâm hồn em. Em xin thề với anh. Anh là vầng đông, là mặt trời, là chồng yêu quý của em. Chỉ một mình anh mà thôi...”.

Sau đêm hội ngộ đó, quân đội Mỹ đến nhà nhắc nhở ngày mai cả gia đình sẽ tụ tập để đi đến... một trại tập trung. Họ giải thích:

“Vì biện pháp chính trị, các ngoại kiều miền Đông Âu Châu đều bị giam giữ, bởi mấy xứ này đang gây chiến tranh với các nước Đồng Minh Tây phương. Nhưng không sao đâu, các người sẽ sống sung sướng trong trại giam, ăn uống như dân Mỹ. Chỉ là một sự đề phòng thôi. Đừng sợ gì hết, không ai bắt bớ các người đâu!”

Moritz trầm nghĩ, mới tự do chỉ được có mười tám giờ, bây giờ phải vô trại giam trở lại. Lần này không phải bị bắt vì là dân Do Thái, dân Rumani, Hungary hay Đức mà vì là dân của xứ Đông Âu. Nước mắt Moritz lại tuôn trào khi giờ thứ 25 đã đến.

Thời điểm kết thúc chiến tranh, Moritz bị giam giữ bởi trại tù của Mỹ mới được may mắn không bỏ thân trong ngục tù mà có “lối thoát cuối cùng” cũng như nhà văn Gheorghiu có cơ hội trốn sang Pháp. Nếu Gheorghiu và Moritz ở Đức trong lao tù của Liên Xô thì không có Giờ Thứ 25... Giờ giữa tử sinh.

Ở hải ngoại có bài viết Người Góa Phụ Giờ Thứ 25 của nhà văn Phạm Tín An Ninh, Giờ Thứ 25, hồi ký của Đại tá Phạm Bá Hoa... nội dung rất ý nghĩa.

Nhưng có điều ngạc nhiên, nhà thơ Phạm Dương, tác giả tập thơ Giờ Thứ 25, được giải thưởng Hội Nhà Văn Việt Nam 2012.

Với tập thơ này, Trần Mạnh Hảo viết: Tại sao ban sơ khảo của giải thưởng này toàn những nhà thơ nổi tiếng, và ban chung khảo gồm các nhà văn nhà thơ nổi tiếng hơn, chẳng lẽ chưa ai từng đọc một tác phẩm vào hàng kiệt tác thế giới “Giờ thứ 25” của văn hào Rumani – một linh mục Chính Thống Giáo tên là C. Gheorghiu? Đây là cuốn tiểu

thuyết có một tên gọi độc đáo nhất thế giới, không dễ có một ai chưa từng nghe tên cuốn sách này mà có thể sáng tạo ra tên gọi: “Giờ Thứ 25”.

Mấy ông nhà văn, nhà thơ trong Hội Nhà Văn Việt Nam chắc chắn không đọc tác phẩm chống Cộng của nhà văn Gheorghiu (qua bản dịch đã ấn hành ở Sài Gòn trước đây) nên thấy cái tựa tập thơ “lạ và độc đáo” và ông Phạm Dương Hội NVVN và tập thơ này do Hội NVVN ấn hành thì phe nhóm với nhau... trao giải thưởng! Sau bài viết phê phán của Trần Mạnh Hảo năm 2013 như “đàn gậy tai trâu”, ông Phạm Dương được “thăng quan tiến chức” Ủy Viên Hội Đồng Thơ Hội Nhà Văn Việt Nam nhiệm kỳ 2020–2025. Hết ý. Rất tiếc bài thơ năm 1976 của thi sĩ Mai Trung Tĩnh không được “vinh danh” trong nước.

Little Saigon, June 2023

Vương Trùng Dương

Nguồn: Internet eMail by [nguoiphuongnam](#) chuyển

*Đăng ngày Chúa Nhật, June 11, 2023
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*